

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 14C/4/2009
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8108228200
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 10. 2012
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eduard Valenčin
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2012:8108228200.13

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prešov sudcom JUDr. Eduardom Valenčinom v právnej veci žalobkyne: A.. F. P., X.. XX.X.XXXX, L. F., K. XX, právne zastúpenou JUDr. Annou Lacovou, advokátkou so sídlom Košice, Pražská 4, proti žalovanej: H.. E. F., L. F. - B., S. X, právne zastúpenej JUDr. Marekom Sahuľom, advokátom so sídlom Prešov, Hlavná 111, o zaplatenie 1.667.30 Eur s prísl. takto

rozhodol:

žalovaná je p o v i n n á zaplatiť žalobkyni sumu 1.667,31 Eur spolu s 5%-tným ročným úrokom z omeškania od 17.12.2008 do zaplatenia, v lehote 3 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku,

žalovaná je p o v i n n á nahradiť žalobkyni trovy konania v sume 1.690,10 Eur na účet právnej zástupkyne žalobkyne v lehote 3 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

Žalobou súdu doručenu dňa 12.11.2008 navrhla žalobkyňa zaviazať žalovanú ako aj pôvodne žalovaného v 2. rade (E. R.) zaplatiť spoločne a nerozdielne sumu 1.667,30 Eur spolu s 8,5%-tným ročným úrokom z omeškania od 16.10.2008 do zaplatenia a nahradiť trovy konania. Rozsudkom tunajšieho súdu zo dňa 12.1.2011 súd žalobu voči žalovanému v 2. rade zamietol, náhradu trov konania medzi žalobkyňou a žalovaným v 2. rade nepriznal, pričom rozsudok v tejto časti nadobudol právoplatnosť dňa 8.3.2011. Týmto rozsudkom súd zároveň žalovanej (pôvodne žalovanej v 1. rade) uložil povinnosť zaplatiť žalobkyni žalovanú sumu spolu s 5%-tným ročným úrokom z omeškania od 17.12.2008 do zaplatenia a v prevyšujúcej časti žalobu zamietol, žalovanej taktiež uložil povinnosť nahradiť žalobkyni trovy konania. Voči tomuto rozsudku podala žalovaná odvolanie na základe ktorého Krajský súd v Prešove uznesením zo dňa 11.11.2011 rozsudok vo vyhovujúcom výroku voči žalovanej v 1. rade a vo výroku o trovách medzi žalobkyňou a žalovanou v 1. rade zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. V rámci odôvodnenia tohto uznesenia poukázal na to, že prvostupňový súd neposúdil vzťah medzi žalobkyňou a žalovanou ako záväzkový vzťah vyplývajúci zo zmluvy o obstaraní zájazdu a nebolo vykonané dokazovanie, ktoré by presvedčivo preukázalo, že žalovaná je oprávnená podnikateľ v oblasti cestovného ruchu v zmysle zákona č. 281/2001 Z.z. o zájazdoch, pričom aj napriek tomu konštatoval, že žalovaná zájazd pre žalobkyňu obstarala. Z predmetného uznesenia ďalej vyplýva, že ak by malo ísť medzi účastníkmi o vzťah vyplývajúci z bezdôvodného obohatenia, tak pre takýto záver neboli splnené zákonné podmienky, keďže zákonnou podmienkou je získanie majetkového prospechu pod ktorým pojmom nie je možné chápať len samotné prijatie finančných prostriedkov a ich okamžité poukázanie inej osobe. Mať majetkový prospech znamená ponechať si finančné prostriedky pre svoju vlastnú potrebu, resp. mať z nej akýkoľvek iný úžitok. Vzhľadom na uvedené, prvostupňový súd napriek ustanoveniam § 451 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, ktoré citoval, nerozvedol o ktorý druh majetkového prospechu malo ísť u žalovanej a z tohto dôvodu je rozsudok v tejto časti nepreskúmateľný. Zároveň odvolací súd vytkol prvostupňovému súdu vo vzťahu k nároku na náhradu škody skutočnosť, že absentuje bližšie rozvedenie zákonných predpokladov pre náhradu škody.

Žalobkyňa v rámci svojho výsluchu pred súdom uviedla, že sa v roku 2008 na jednej akcii zoznámila so žalovanou a táto ju oslovila, že organizuje nejaké super cvičenie na Malorke, pričom ona na to reagovala tak, že oslovila ešte svoju známu H.. Š. a rozhodli sa, že tento zájazd by absolvovali. Z tohto dôvodu vyplatila žalovanej v 1. rade zálohu 20.000,- Sk, a to za seba aj za H.. Š. a neskôr za obe doplatila celý zájazd a žalovanej vyplatila ešte sumu 22.400,- Sk. Žalobkyňa uviedla, že tieto platby uhradila zo svojich peňazí, jednak za seba, ako aj za H.. Š., s ktorou sa dohodli, že neskôr sa vysporiadajú, avšak doposiaľ jej H.. Š. neposkytla žiadne peniaze a dohodli sa tak, že sa vysporiadajú v závislosti od skončenia tohto konania. Žalobkyňa ďalej uviedla, že žalovaná jej vystavila aj príjmové doklady, pričom ona si nejako nevšimla pečiatku na tomto doklade, avšak tento príjmový doklad vypísala a podpísala žalovaná. Zároveň uviedla, že v súvislosti s týmto zájazdom objednala pre seba aj pre H.. Š. letenky na trase Košice - Bratislava a späť, ktoré uhradila zo svojho účtu za seba, aj za H.. Š., pričom hodnota týchto leteniek bola 7.829,58,- Sk. Žalobkyňa taktiež uviedla, že žalovaná mala aj na svojej internetovej stránke ponuku, z ktorej vyplývalo, že ona organizuje tento zájazd, pričom žalobkyňi zaslala aj mail, z ktorého vyplýva, že organizuje zájazd na Malorku spojený s cvičením. Ku skutočnosti, či mala žalobkyňa vedomosť o tom, že žalovaná tento zájazd organizuje ešte s niekým iným, žalobkyňa uviedla, že žalovaná síce spomínala, že to s niekým robí, avšak ju to nejakým spôsobom nezaujímalo, keďže z internetu, resp. aj zo zaslaného mailu bolo zrejmé, že to organizuje žalovaná. Žalobkyňa zároveň uviedla, že so žalovanou nemala podpísanú žiadnu zmluvu, iba jej v dvoch splátkach odovzdala platbu za celý zájazd pre dve osoby.

V rámci svojho písomného vyjadrenia, súdu doručeného dňa 30.3.2009, žalobkyňa uviedla, že tvrdenia žalovanej sú nepravdivé a zavádzajúce, smerujúce k tomu, že k poškodeniu práv žalobkyne nedošlo osobným konaním žalovanej, pričom žalovaná sa snaží preniesť všetku zodpovednosť na p. E. R. . V rámci tohto písomného vyjadrenia poukázala aj na to, že osobne poznala žalovanú, mala vedomosť o ňom už zrealizovaných a uskutočnených pobytových zájazdoch, pričom si nezisťovala žiadne ďalšie súvislosti spojené so zájazdom a je zrejmé, že tento zájazd organizovala žalovaná, pričom E. R. je uvedený na propagačných materiáloch iba ako inštruktor. Ďalej poukázala na to, že žalovaná sa aktívne podieľala na organizovaní tohto zájazdu, osobne prevzala finančné prostriedky - cenu zájazdu a taktiež telefonicky zrušila pobytový zájazd. Všetky tieto úkony vykonala osobne a preto neobstojí námietka jej pasívnej legitímácie.

Žalovaná v rámci výsluchu pred súdom uviedla, že na jar roku 2008 sa zoznámila s p. E. R., ktorý ju oslovil s tým, že môže robiť cvičebné pobyty na Malorke, avšak medzi nimi nebola žiadna písomná zmluva. Ďalej uviedla, že menovaný jej dal príjmové doklady, ktoré boli opatrené pečiatkou, aby od záujemkyní o zájazd vybrala peniaze s tým, že mu ich následne pošle na účet, čo ona aj na viackrát urobila. Asi dva dni pred tým, než sa mal zájazd uskutočniť jej však telefonoval, že zájazd je zrušený, pričom jej tvrdil, že jej klientky nebudú škodné čo sa týka platieb za zájazd, ale ani leteniek z Viedne na Malorku, resp. aj cesty z Bratislavy do Viedne. Vzhľadom na skutočnosť, že jej následne peniaze nevrátil, vyzývala ho telefonicky, ako aj písomne, na čo však nereagoval, preto naňho podala trestné oznámenie. V rámci doplnenia výsluchu pred súdom dňa 17.10.2012 uviedla, že aj keď z trestného oznámenia resp. z jej výpovede v trestnom konaní vyplýva, že mala s E. R. spoločne organizovať zájazd a bol to ich spoločný projekt s tým, že si každý zabezpečí svojich klientov individuálne, tak zájazd organizoval J.. R. a ona mala byť na tomto zájazde iba cvičiteľkou a jej úlohou zároveň bolo zohnať nejaké klientky.

Z príjmových dokladov, ktoré vyhotovila žalovaná v 1. rade a ktoré sú opatrené pečiatkou žalovaného v 2. rade vyplýva, že žalovaná v 1. rade prijala od žalobkyne dňa 30.6.2008 sumu 20.000,- Sk a dňa 10.9.2008 sumu 22.400,- Sk.

Z potvrdenia rezervácie spoločnosti Sky Europe vyplýva, že na meno žalobkyne a p. Š. bola rezervácia leteniek na trase Košice - Bratislava a späť v celkovej hodnote 7.829,58,- Sk (259,89 Eur).

Z výpisu z účtu žalobkyne za mesiac september roku 2008 vyplýva, že dňa 10.9.2008 bola odpísaná suma 7.829,58,- Sk (259,89 Eur).

Z dokladov predložených žalovanou vyplýva, že táto zaslala resp. odovzdala E. R. celkovo sumu 208.300,- Sk.

Zo zápisnice o výsluchu žalovanej ako svedka - poškodeného zo dňa 5.1.2009 (ČVS: ORP-2499/6-OJP-KE-2008 BO) vyplýva, že žalovaná v 1. rade si voči žalovanému v 2. rade uplatnila nárok na náhradu škody vo výške 212.300,- Sk.

Návrhom na vydanie platobného rozkazu adresovaného Okresnému súdu Bratislava I, navrhla žalovaná, aby súd zaviazal E. R. zaplatiť jej istinu vo výške 6.914 EUR (208.300,- Sk) spolu s 8,5%-tným ročným úrokom z omeškania od 28.9.2008 do zaplataenia. Toto konanie však bolo uznesením Okresného súdu Bratislava I zo dňa 9.2.2010, právoplatné dňa 10.3.2010, zastavené z dôvodu nezaplataenia súdneho poplatku.

Z obžaloby Okresnej prokuratúry Košice II zo dňa 28.4.2010 podanej na obvineného E. R. vyplýva, že tento v dobe od 20.6.2008 do 17.9.2008 na základe predchádzajúcej dohody s E. F. (žalovaná) prevzal viaceré čiastky finančných prostriedkov za účelom financovania dohodnutého cvičebného zájazdu na Malorke, ktorý mal zabezpečiť, pričom tento zájazd sa mal začať odletom dňa 26.9.2008 a to aj napriek tomu, že uvedený zájazd nezabezpečil a následne prevzaté účelovo určené finančné prostriedky, ktoré mu boli zverené nevrátil, čím tak spôsobil E. F. škodu vo výške 7.0407,07 EUR (212.300,- Sk), teda prisvojil si cudziu vec, ktorá mu bola zverená a spôsobil tak na cudzom majetku väčšiu škodu, čím spáchal prečin sprenevery podľa § 213 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona. V predmetnej veci bol Okresným súdom Košice II vydaný trestný rozkaz, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 26.11.2011, na základe ktorého bol obvinený uznaný vinným, za čo mu bol uložený trest odňatia slobody v trvaní 14 mesiacov nepodmienečne a zároveň mu bola uložená povinnosť nahradiť žalovanej škodu vo výške 7.047,07 EUR. Z uznesenia Okresného súdu Trnava č.k. 3PP/70/2012 vyplýva, že odsúdený bol podmienečne prepustený z výkonu trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený vyššie označeným trestným rozkazom.

V rámci písomného vyjadrenia, súdu doručeného dňa 9.10.2012, E. R. uviedol, že v auguste tohto roku bol prepustený z výkonu trestu a ešte J.. F. neuhradil škodu, ktorá bude uhradená po ozrejmnení skutočnej škody a to ihneď ako si dá do poriadku svoju finančnú situáciu.

Na základe vyššie uvedeného súd právne uzatvára:

Podľa § 741a OZ, zmluvou o obstaraní zájazdu sa obstarávateľ (cestovná kancelária) zaväzuje, že objednávateľovi obstará vopred ponúkanú kombináciu služieb cestovného ruchu (zájazd), a objednávateľ sa zaväzuje, že zaplatí dohodnutú cenu.

Podľa § 741b OZ, Zmluva musí mať písomnú formu alebo inú vhodnú formu a musí obsahovať

- a) označenie zmluvných strán,
- b) charakteristiku zájazdu, najmä termín jeho začatia a skončenia, uvedenie všetkých poskytovaných služieb, ktoré sú zahrnuté do ceny zájazdu, miesto a čas ich trvania; vymedzenie zájazdu možno nahradiť odkazom na číslo zájazdu alebo iné označenie v katalógu iba v tom prípade, ak katalóg obsahuje všetky tieto informácie a bol odovzdaný objednávateľovi,
- c) cenu zájazdu vrátane časového rozvrhu platieb a výšky preddavku,
- d) lehotu a spôsob, akým má objednávateľ uplatniť nároky plynúce z porušenia právnej povinnosti cestovnej kancelárie,
- e) výšku zmluvných pokút, ktoré je povinný objednávateľ cestovnej kancelárii uhradiť pri odstúpení od zmluvy v prípadoch určených týmto zákonom.

Zmluva má ďalej obsahovať

- a) ďalšie platby za služby, ktorých cena nie je zahrnutá v cene zájazdu, údaje o počte a výške týchto ďalších platieb, ak sú súčasťou zájazdu,

b) ubytovanie, jeho názov, polohu, kategóriu a triedu, stupeň vybavenosti a hlavné charakteristické znaky, ak je súčasťou zájazdu,

c) druh, charakteristiku a kategóriu dopravného prostriedku, údaje o trase cesty, ak je súčasťou zájazdu doprava,

d) spôsob a rozsah stravovania, ak je súčasťou zájazdu,

e) ak je realizácia zájazdu podmienená dosiahnutím minimálneho počtu účastníkov zájazdu, výslovné uvedenie tejto skutočnosti a lehotu, v ktorej najneskôr musí cestovná kancelária objednávateľa písomne informovať o zrušení zájazdu a o odstúpení od zmluvy z dôvodu nedosiahnutia minimálneho počtu účastníkov zájazdu,

f) ak sú dôvody na určenie podmienok, ktoré musí objednávateľ spĺňať, uvedenie týchto podmienok a lehotu, v ktorej môže objednávateľ oznámiť, že sa zájazdu namiesto neho zúčastní iná osoba,

g) ďalšie skutočnosti, na ktorých sa zmluvné strany dohodnú.

Cestovná kancelária je povinná objednávateľovi odovzdať spolu so zmluvou doklad o poistení zájazdu pre prípad úpadku vystavený poisťiteľom.

Podľa § 7 ods. 5 zákona č. 281/2001 každý, kto organizuje, ponúka a predáva zájazdy a nie je podnikateľom, 2) je povinný dodržiavať ustanovenia tohto zákona, ktoré sa týkajú organizovania, ponuky a predaja zájazdov cestovnou kanceláriou.

Podľa § 451 ods. 1 Občianskeho zákonníka (ďalej len OZ), kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať.

Podľa § 451 ods. 2 OZ, bezdôvodným obohatením je majetkový prospech, získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu, alebo plnením právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

Podľa § 456 OZ, predmet bezdôvodného obohatenia sa musí vydať tomu, na úkor koho sa získal. Ak toho, na úkor koho sa získal, nemožno zistiť, musí sa vydať štátu.

Podľa § 415 OZ, každý je povinný počínať si tak, aby nedochádzalo ku škodám na zdraví, na majetku, na prírode a životnom prostredí.

Podľa § 420 OZ, každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti.

Podľa § 517 ods. 1 vety prvej Občianskeho zákonníka dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní.

Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 3 nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z.z. výška úrokov z omeškania je dvojnásobok diskontnej sadzby určenej Národnou bankou Slovenska platnej k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Na základe vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že žalovaná prevzala od žalobkyne celkovo sumu 1.407,42 Eur (42.400,- Sk) z titulu obstarania zájazdu na Malorke spojeného s cvičením, ktoré bude vykonávať samotná žalovaná. Z vykonaného dokazovania, a to z výsluchu účastníkov, ako

aj z pripojených listinných dôkazov súd dospel k jednoznačnému záveru, že žalovaná organizovala predmetný zájazd, keďže žiadnym spôsobom nepreukázala, že by žalobkyňu upovedomila o tom, že ona iba sprostredkúva tento zájazd a že jeho organizátorom - obstarávateľom je pán E. R., pričom jedinou skutočnosťou z ktorej si žalobkyňa mohla odvodiť nejakú súvislosť tohto pána s organizovaním zájazdu je tá, že jeho pečiatka bola uvedená na príjmovom doklade, z čoho však, podľa názoru súdu, nemožno nepochybne odvodiť, že žalobkyňa mala mať vedomosť o tom, že aj tento pán je jednoznačne obstarávateľom tohto zájazdu, keďže žalobkyňa vždy jednala výlučne so žalovanou, ktorá jej ani neposkytla žiadne písomnosti, napr. zmluvu o obstaraní zájazdu, resp. aj iný doklad, z ktorého by bolo zrejmé, že obstarávateľ zájazdu je p. R.. V tejto súvislosti súd poukazuje na ustanovenie § 7 ods. 5 zákona č. 281/2001 o zájazdoch v platnom znení, a teda keďže žalovaná, ktorá pre žalobkyňu organizovala tento zájazd aj keď nebola podnikateľom, bola povinná dodržiavať ustanovenia tohto zákona, ktoré sa týkajú organizovania, ponuky a predaja zájazdov cestovnou kanceláriou. Je zároveň úplne nesporné, že žalobkyňa odovzdala finančné prostriedky práve žalovanej, ktorá ich síce následne, ako to vyplýva z ňou predložených dokladov mala zaslať p. R.A., avšak táto hoci tvrdila, že platby hneď preposlala R., tomu nezaslala celú túto sumu, ako to jednoznačne tvrdila, teda že vždy keď jej klientky dali peniaze, tieto ihneď preposlala jemu, keďže po termíne 10.9.2008, kedy jej žalobkyňa uhradila sumu 22.400,- Sk, mu žalovaná zaslala už iba sumu 7.700,- Sk (12.9.2008), resp. 3.200,- Sk (17.9.2008). Na druhej strane je taktiež nesporné, že žalovaná si v trestnom konaní uplatnila náhradu škody vo výške 212.300,- Sk (7.047,07 Eur), teda je paradoxné, že pokiaľ žalovaná tvrdila, že zájazd obstarával výlučne p. R., prečo si ona neuplatnila iba náhradu škody za seba, ale aj za žalobkyňu, ktorá ju na to nikdy nespĺnomocnila, resp. aj za ostatné klientky. Podľa právneho zástupcu žalovanej sa malo jednať o 8 klientiek, čo však znamená, že pri cene zájazdu 19.800,- Sk, čo potvrdila samotná žalovaná, by celková suma predstavovala 158.400,- Sk a nie 212.300,- Sk, teda sumu, ktorú si žalovaná uplatnila v trestnom konaní. V tejto súvislosti súd taktiež poukazuje na to, že žalobkyňa uhradila za 2 klientky spolu sumu 42.400,- Sk, hoci podľa žalovanej mala uhradiť iba 39.600,- Sk, čo však žalovaná nevedela vysvetliť a tvrdila, že ona od klientiek vyzbierala iba po 19.800,- Sk.

Je nesporné, že žalovanej bola právoplatne priznaná náhrada škody v sume 212.300,- Sk, preto by si podľa názoru súdu už žalobkyňa ani nemohla vymáhať od p. R. totožnú škodu, ktorá už bola zhrnutá v žalovanej uplatnenom nároku na náhradu škody, súd teda poukazuje na to, že pokiaľ si žalovaná uplatnila škodu aj za svoje klientky, bola si vedomá skutočnosti, že pre nich obstarávala zájazd, ktorý sa neuskutočnil, pretože v opačnom prípade by si bola uplatnila škodu iba za seba. V tomto ohľade je pre žalobkyňu právne bezpredmetné, aký vzťah bol medzi žalovanou a p. R., resp. kto skutočne zavinil to, že sa zájazd neuskutočnil, keďže žalovaná zodpovedala žalobkyňi za splnenie zmluvných povinností, teda toho že zájazd za ňou uvedených podmienok (príloha emailovej komunikácie - č.l. 4) zrealizuje.

Z vyššie citovaných ustanovení Občianskeho zákonníka (§741b OZ) nesporne vyplýva, že zmluva o obstaraní zájazdu musí mať písomnú alebo inú vhodnú formu a musí obsahovať podmienky stanovené v rámci bodov a) až e) tohto ustanovenia. Keďže v predmetnom konaní bolo preukázané, že medzi účastníkmi konania nebola dodržaná písomná a ani iná vhodná forma (napr. internetová) zmluvy o obstaraní zájazdu, je táto zmluva z tohto dôvodu neplatná, a to aj z dôvodu nedodržania zákonných podmienok podľa § 741b ods. 1, písm. a), d), e), resp. ods. 3, preto plnenie, ktoré získala žalovaná je plnením z neplatného právneho úkonu, ktoré je povinná vydať tomu na koho úkor sa obohatila, t.j. žalobkyňi. Vzhľadom na uvedené preto súd žalobe v časti o vydanie bezdôvodného obohatenia v celom rozsahu vyhovel.

Súd taktiež vyhovel žalobe v časti týkajúcej sa náhrady škody vo výške 7.829,58 Sk (259,89 EUR) z titulu zaplatenej rezervácie leteniek na trase Košice - Bratislava, keďže v dôsledku neuskutočnenia zájazdu táto suma žalobkyňi vlastne „prepadla“ v prospech leteckej spoločnosti, keďže k zrušeniu zájazdu došlo iba tesne pred jeho konaním a rezerváciu leteniek už nebolo možné zrušiť, čím jej vznikla táto škoda, za ktorú taktiež zodpovedá žalovaná, ktorá obstarávala zájazd, okrem iných aj pre žalobkyňu. Z hľadiska naplnenia zákonných predpokladov vzniku zodpovednosti za škodu je podľa názoru súdu nesporné, že žalovaná porušila svoju právnu povinnosť minimálne v tom, že predmetný zájazd neobstarala, a v tomto ohľade nie právne podstatné z akého dôvodu resp. z viny koho sa zájazd neuskutočnil, resp. porušila aj právnu povinnosť podľa § 415 OZ, teda pokiaľ tvrdila, že organizátorom, resp. spoluorganizátorom (spoločný projekt - vyjadrenie v rámci trestného konania) bol aj p. R. mala si skutočne počínať tak, aby mala záruky pre svoje klientky v prípade neorganizovania zájazdu, resp. aby overila poistenie zájazdu

a pod. Ďalším predpokladom je existencia škody, ktorá je nesporná a bola preukázaná, ako ja príčinná súvislosť medzi porušením právnej povinnosti a škodou, pretože pokiaľ by žalovaná nebola porušila svoju zmluvnú povinnosť a bola zájazd reálne obstarala, nebolo by došlo k vzniku škody a taktiež je dané jej zavinenie vo forme nedbanlivosti a to minimálne nevedomej, keďže vzhľadom na okolnosti a svoje osobné pomery mala a mohla vedieť, že môže svojím klientkam vrátane žalobkyne spôsobiť škodu.

Súd sa v predmetnom konaní zaoberal aj aktívnou legitimáciou samotnej žalobkyne, keďže táto sprostredkúvala dojednanie zájazdu aj pre svoju známu H.. Š.. Vykonaným dokazovaním však mal za preukázané, že rezerváciu leteniek uhradila výlučne žalobkyňa, čo vyplýva z výpisu z jej účtu, resp. ohľadom samotného zájazdu to vyplýva z príjmových dokladov, pričom aj z výsluchu samotnej žalobkyne vyplýva, že táto realizovala platby aj za svoju známu, t.j. H.. Š., ktorá jej na tento účel neposkytla finančné prostriedky a doposiaľ sa s ňou ani finančne nevyrovnala, a teda tieto finančné prostriedky poskytla žalovanej výlučne žalobkyňa.

Z vyššie uvedených dôvodov preto súd žalobe vyhovel v celom rozsahu a žalobkyni priznal zaplatenie sumy 1.667,30 EUR spolu s 5%-tným úrokom z omeškania od 17.12.2008, keďže týmto dátumom sa žalovaná v 1. rade nepochybne dostala do omeškania, keďže dňa 16.12.2008 jej bola doručená žaloba podaná v tejto veci.

Podľa § 142 ods. 1 O.s.p. účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Na základe vyššie uvedeného súd priznal žalobkyni vo vzťahu k žalovanej náhradu trov konania v celkovej výške 1.690,10 Eur. Trovy konania pozostávajú zo zaplateného súdneho poplatku za návrh vo výške 99,98 Eur (3.012,- Sk) a trov právneho zastúpenia vo výške 1.590,12 Eur. Trovy právneho zastúpenia pozostávajú zo 12 úkonov právnej pomoci á 81,33 Eur (prevzatie a príprava zastúpenia, podanie žaloby na súd, písomné vyjadrenie k odporu, účasť na pojednávaniach dňa 26.3.2010, 15.10.2010, 12.1.2011, písomné vyjadrenie k odvolaniu žalovanej zo dňa 23.3.2011, účasť na pojednávaní dňa 26.10.2011, 7.9.2012, štúdium pripojeného trestného spisu dňa 24.9.2012 a účasť na pojednávaní 17.10.2012) podľa § 10 ods. 1 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb a jeden úkon právnej pomoci á 20,33 Eur za účasť na pojednávaní dňa 7.5.2010, ktoré bolo odročené bez prejednaní veci podľa § 10 ods. 1 v spojení s § 14 ods. 5, písm. b) citovanej vyhlášky. Ďalej súd priznal režijný paušál 2 x 6,32 Eur, 1 x 6,95 Eur, 3 x 7,21 Eur, 3 x 7,41 Eur a 3x 7,63 Eur postupom podľa § 16 ods. 3 citovanej vyhlášky.

Zároveň súd priznal náhradu hotových výdavkov spočívajúcich v preukázaných cestovných výdavkoch na cestu motorovým vozidlom na pojednávania konané na tunajšom súde v celkovej výške 29,78 Eur postupom podľa § 15 a 16 vyhlášky č. 655/2004 Z.z. takto

- Košice - Prešov a späť (35 km x 2) vykonané vozidlom zn. Ford Focus C-Max, EČ: KE-035EH, spotreba 4,8 l na 100 km pri cene benzínu 1,1Eur/l dňa 26.3.20103,70 Eur,

- Košice - Prešov a späť (35 km x 2) vykonané vozidlom zn. Ford Focus C-Max, EČ: KE-035EH, spotreba 4,8 l na 100 km pri cene benzínu 1,1Eur/l dňa 7.5.20103,70 Eur,

- Košice - Prešov a späť (35 km x 2) vykonané vozidlom zn. Ford Focus C-Max, EČ: KE-035EH, spotreba 4,8 l na 100 km pri cene benzínu 1,1Eur/l dňa 15.10.20103,70 Eur,

- Košice - Prešov a späť (35 km x 2) vykonané vozidlom zn. Ford Focus C-Max, EČ: KE-035EH, spotreba 4,8 l na 100 km pri cene benzínu 1,1Eur/l dňa 12.1.20113,70 Eur,

- Košice - Prešov a späť (35 km x 2) vykonané vozidlom zn. Ford Focus C-Max, EČ: KE-035EH, spotreba 4,8 l na 100 km pri cene benzínu 1,459 Eur/l dňa 26.10.2011.....4,90 Eur,

- Košice - Prešov a späť (35 km x 2) vykonané vozidlom zn. Ford Focus C-Max, EČ: KE-035EH, spotreba 4,8 l na 100 km pri cene benzínu 1,499Eur/l dňa 24.9.20125,04 Eur,

- Košice - Prešov a späť (35 km x 2) vykonané vozidlom zn. Ford Focus C-Max, EČ: KE-035EH, spotreba 4,8 l na 100 km pri cene benzínu 1,499Eur/l dňa 17.10.20125,04 Eur.

Pri priznaní náhrad týchto hotových výdavkov súd nepriznal uplatnenú výšku náhrad za použité pohonné hmoty (benzín), keďže právna zástupkyňa žalobkyne si ich uplatnila na počet odjazdených km 100 a správne si ich mala uplatniť na počet km 70 (2x35 km).

Ďalej súd priznal základnú náhradu za každý 1 km jazdy pre osobné cestné motorové vozidlo v celkovej výške 102,48 Eur a to postupom podľa § 15 a 16 vyhlášky č. 655/2004 Z.z. v spojení s § 7 ods. 2 zákona č. 283/2002 Z.z. o cestovných náhradách a Opatrenia Ministerstva práce, sociálnych vecí a rodiny Slovenskej republiky takto

- za cestu Košice - Prešov a späť (35 km x 2) vozidlom zn. Ford Focus C-Max, EČ: KE-035EH, dňa 26.3.2010 pri základnej náhrade 0,183 Eur za 1 km12,81 Eur,

- za cestu Košice - Prešov a späť (35 km x 2) vozidlom zn. Ford Focus C-Max, EČ: KE-035EH, dňa 7.5.2010 pri základnej náhrade 0,183 Eur za 1 km12,81 Eur,

- za cestu Košice - Prešov a späť (35 km x 2) vozidlom zn. Ford Focus C-Max, EČ: KE-035EH, dňa 15.10.2010 pri základnej náhrade 0,183 Eur za 1 km12,81 Eur,

- za cestu Košice - Prešov a späť (35 km x 2) vozidlom zn. Ford Focus C-Max, EČ: KE-035EH, dňa 12.1.2011 pri základnej náhrade 0,183 Eur za 1 km12,81 Eur,

- za cestu Košice - Prešov a späť (35 km x 2) vozidlom zn. Ford Focus C-Max, EČ: KE-035EH, dňa 26.10.2011 pri základnej náhrade 0,183 Eur za 1 km12,81 Eur,

- za cestu Košice - Prešov a späť (35 km x 2) vozidlom zn. Ford Focus C-Max, EČ: KE-035EH, dňa 7.9.2012 pri základnej náhrade 0,183 Eur za 1 km12,81 Eur,

- za cestu Košice - Prešov a späť (35 km x 2) vozidlom zn. Ford Focus C-Max, EČ: KE-035EH, dňa 24.9.2012 pri základnej náhrade 0,183 Eur za 1 km12,81 Eur,

- za cestu Košice - Prešov a späť (35 km x 2) vozidlom zn. Ford Focus C-Max, EČ: KE-035EH, dňa 17.10.2012 pri základnej náhrade 0,183 Eur za 1 km12,81 Eur.

Taktiež súd priznal náhradu za stratu času v celkovej výške 395,56 Eur a to postupom podľa § 17 ods. 1 vyhlášky č. 655/2004 Z.z. takto

- za cestu Košice - Prešov a späť vo výške 12,02 Eur za každú aj začatú 1 hodinu dňa 26.3.2010 (4 x 12,02 Eur)48,08 Eur,

- za cestu Košice - Prešov a späť vo výške 12,02 Eur za každú aj začatú 1 hodinu dňa 7.5.2010 (4 x 12,02 Eur)48,08 Eur,

- za cestu Košice - Prešov a späť vo výške 12,02 Eur za každú aj začatú 1 hodinu dňa 15.10.2010 (4 x 12,02 Eur)48,08 Eur,

- za cestu Košice - Prešov a späť vo výške 12,35 Eur za každú aj začatú 1 hodinu dňa 12.1.2011 (4 x 12,35 Eur)49,40 Eur.

- za cestu Košice - Prešov a späť vo výške 12,35 Eur za každú aj začatú 1 hodinu dňa 26.10.2010 (4 x 12,35 Eur)49,40 Eur.

- za cestu Košice - Prešov a späť vo výške 12,35 Eur za každú aj začatú 1 hodinu dňa 7.9.2012 (4 x 12,35 Eur) 50,84 Eur.

- za cestu Košice - Prešov a späť vo výške 12,35 Eur za každú aj začatú 1 hodinu dňa 24.9.2012 (4 x 12,35 Eur)50,84 Eur.

- za cestu Košice - Prešov a späť vo výške 12,35 Eur za každú aj začatú 1 hodinu dňa 17.10.2012 (4 x 12,35 Eur) 50,84 Eur.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Prešove.

Podľa § 205 ods. 1 O.s.p. v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu

smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa § 205 ods. 2 O.s.p. odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p.,

b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a O.s.p.),

f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 205 ods. 3 O.s.p. rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Podľa § 251 ods. 1 O.s.p., ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona, ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.